Aladin și lampa fermecată

după o poveste din
O mie și una de nopți

nemi

LIBRIS

Aladin și lampa fermecată

după o poveste din
O mie și una de nopți

Adaptare de Veronica D. Niculescu
Ilustrații de Marina Plantus

nemi

A fost odată un croitor sărac care avea un băiat pe nume Aladin, un băiat care, cât era ziua de lungă, nu făcea decât să bată mingea cu alți pierde-vară. De supărare, tatăl lui a murit, dar nici toate lacrimile și rugămințile mamei nu l-au făcut pe băiat să se îndrepte.

Într-o zi, când băiatul se juca în stradă, un străin l-a întrebat câți ani are și dacă nu cumva este fiul croitorului Mustafa.

– Eu sunt, domnule, i-a răspuns Aladin, dar tata a murit de mult.

Auzind asta, străinul care era, de fapt, un vrăjitor din Africa, l-a îmbrățișat și i-a zis:

– Sunt unchiul tău, te-am recunoscut fiindcă semeni cu fratele meu. De azi înainte, eu voi avea grijă de tine.

Aladin a fugit acasă și i-a zis mamei de unchiul regăsit.

– Da, fiule, a zis ea, tatăl tău avea un frate, dar noi am crezut mereu că nu mai trăiește.

Însă, chiar și așa, femeia a pregătit cina și l-a trimis pe Aladin după unchiul său, care a venit cu vin și fructe. Vrăjitorul a sărutat locul unde obișnuia să stea Mustafa, cerându-i mamei lui Aladin să nu se mire că nu l-a văzut de atâta amar de vreme, fiindcă a fost plecat zeci de ani din țară.

Încetul cu încetul, vrăjitorul le-a câștigat încrederea, mai ales că a doua zi l-a dus pe Aladin la oraș, i-a arătat împrejurimile și i-a cumpărat haine noi și frumoase.

Peste vreo două zile, vrăjitorul l-a dus pe Aladin în niște grădini minunate, departe de porțile orașului. Aladin era foarte obosit și ar fi vrut să se întoarcă, dar vrăjitorul îl tot năucea povestindu-i lucruri frumoase și îl conducea tot mai departe.

— Așa, uite aici vom rămâne, i-a zis falsul unchi când au ajuns într-o vale îngustă, între munți. O să îți arăt ceva minunat. Tu trebuie să aduni vreascuri și eu voi face focul.

Când focul ardea, vrăjitorul a aruncat niște prafuri în flăcări, rostind cuvinte magice.

Pământul s-a cutremurat și s-a deschis în fața lor, dezvăluind o lespede cu un belciug de bronz. Aladin și-a dat seama atunci că așa-zisul unchi este un vrăjitor și a dat să fugă, însă acesta i-a ars o palmă zdravănă și i-a zis:

— Nu te teme de nimic, ci ascultă-mă! Sub piatra asta se află o comoară care va fi a ta, dar nu trebuie să o mai atingă nimeni altcineva, așa că fă întocmai ce-ți spun.